

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 26.

V Trstu, 31. decembra 1899.

Letnik III.

Prerok.

(L e r m o n t o v.)

Odkar me večni je Gospod
s preroškim navdehnil vseznanjem,
v očeh človeštva vse povsod
le zlobo in zavidnost žanjem.

Povzdignil glasno uk sem svoj
za čisto pravo in ljubezen :
na mene sleharn bližnjik moj
je kamenje krepil jezen.

Pepela sul na glavo sem,
iz mest vihral jaz, nič izgnani,
izbral za dom puščavo sem,
živim, ko ptič ob božji hrani.

Hraneč Predvečnega zakon
tu zemska stvar se mi udaje,
poslušaj zvezd me milijon
veselo z žarki se igraje.

Le kadar jadno vihram
med množico po šumnem mesti,
velé otrokom starci tam
s posmehom, polnim samosvesti :

Poglejte, to je vzgled za vas !
Prevzetnik ni se bogal z nami.
Uveril rad bi norec nas,
da Bog mu v prsih govor drami !

Poglej ga, deca, le poglej,
kako je bled, potr, otožen,
poglej, kako je nag, ubožen,
in vse prezira ga odslej ! —

Anton Medved.

Greh z grehom.

Kako svinčena je na sveti
razuma jasna ta zavest,
da drugi morajo trpeti,
ko svojo ti hladiš boleost !

Mar človek se pogreza v greh,
kadar tolaži se sam sabe ?
O marsikdo v nesrečnih dneh
zakoplje z grehom greh v pozabo !

Anton Medved.